

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 38.

V Ljubljani, v sredo 17. februarja 1897.

Letnik XXV.

„Molj v liberalnem kožuhu.“

Ziv krst ni pričakoval, da bo „Slovenski Narod“ pustil naše kandidate v miru. Da se bode pa tako osmešil, kot se je s predsinočnim svojim člankom, — o tem smo bili uverjeni.

Spravil se je na našega kandidata v peti kuriji, dr. Kreka.

S temeljitim nepoznanjem vprašanj, ki pretresajo našo dobo, pisan je tudi ta bojni članek liberalnega glasila, z nepoznanjem, s katerim je, da se izrazimo „moderno“, uprav dedno obremenjen liberalni naš kolega.

Njemu je prvobornik krščansko-socialne ideje, dr. Krek, „molj v katoliškem kožuhu“, „destruktiven element prve vrste“, torej je dosledno destruktiven tudi krščanski socializem.

Ne bodemo se obračali na toliko citiranega Oerindurja, naj pojasni to nesmisel liberalnega glasila, kajti pojasniti je ne more nihče, tudi „Sl. N.“ sam ne, — on najmanj.

Da hoče krščansko-socialna ideja okrepiti, ozdraviti bolno naše socialno telo, da hoče družbo človeško navdahniti z duhom pravičnosti in ljubezni, to in še marsikaj drugega pravili bi liberalni gospodi zaman.

Tej gospodi in njenemu glasilu gre se samo za gospodstvo.

Jedino to je tudi vzrok srditemu napadu na dr. Kreka.

Naš kandidat je po svoji zmožnosti, po svojem znanju in svoji značajnosti tej gospodi nevaren.

Boje se ga, odtodi tiste krokodilove solze, ki jih točijo nad našo stranko, češ, dr. Krek je „nevaren molj v katoliškem kožuhu“.

Celo Slovanstvu mora, če verujemo „Narodu“, nevaren biti ta mož, ker je nevaren — liberalni naši gospodi.

Slovenski poslanci pa bodo imeli kmalu priliko, prepričati se, kdo je boljši Slovan in Jugoslovan, ali oni, ki s kranjskimi nemakutarji sklepajo prijateljstvo, da bi pestili lastne rojake, in ki skušajo z raznimi kompromisi loviti mandate, ali dr. Krek.

Priliko bodo imeli; pravimo, kajti slovenski narod bode, o tem smo prepričani, z ogromno večino v državni zbor izvolil moža, kateri se neumorno trudi za dušni in telesni blagor narodov.

Kjer sta v nevarnosti naši svetinji, vera in narodnost, tam vidiš v prvi vrsti med bojevniki dr. Kreka, kjer treba ubogemu ljudstvu pomoči, tam vidiš dr. Kreka prvega med onimi, ki prinašajo pomoč z ustanovitvijo posojilnic in zadrug.

Na dan volitve pokazal bode naš katoliški narod, da „ljubljenec narodov“ ni samo „pretirana fraza“, kakor bi rad videl „Slovenski Narod“, temveč časten pridevek tudi za našega dr. Kreka.

Zato, ker se dr. Krek ne sramuje prijazno občevati s slovenskim oratarjem, ne sramuje stiskati žuljeve roke delavcu, ker odprto sree in odprte roke ima za trpečega brata, zato ga psuje „Narod“ s „socialistom, oblečenim v duhovski talar“.

Ne maramo dalje prerekati se z našo liberalno gospodo. Ne bodemo pa tudi našemu narodu dalje razkladali pomena našega kandidata za peto kurijo.

Narod naš ga pozna in na dan volitve bode odgovoril liberalni gospodi na njene psovke, izvolil bode sebi v čast in ponos za poslanca pete kurije — dr. Jan. Ev. Kreka.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 17. febr.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 11. uro.

Dež. predsednik baron Hein v imenu vlade predloži načrt zakona za vojvodino Kranjsko, s ka-

terim se postavljajo nadzorni organi za promet z živili in nekaterimi posebnimi predmeti.

Razna poročila dež. odbora in dosle peticije so se izročile fin. in upravnemu odseku.

Posl. dr. Majaron nato obširneje utemeljuje samostalni predlog o ustanovitvi občinskih posredovalnih uradov ali mirovnihih sodišč.

Predlog se je izročil upravnemu odseku v pretres in poročanje.

V imenu fin. odseka poroča posl. Hribar o deželnem posojilnem zakladu, o katerem smo že poročali.

Dalje poroča posl. Hribar o odpisu iz nekdanjega kranjskega zemljiško-odveznega zaklada predplačiloma izplačanih neizterljivih potnih troškov ter predlaga, da se dotični neizterljivi potni troški v znesku 7313 gld. 13 kr. odpišejo.

Obvelja brez debate.

V imenu finančnega odseka poroča posl. dr. Zitnik o garancijskem zakladu dolenskih železnic. L. 1895 so znesli redni dohodki 29.179 gl. 62 kr., troškov ni bilo. Vsa imovina je koncem l. 1895 znesla 111.036 gld. 31 kr., in sicer v kapitalih 75.000 gld., v hranilnici in terjatve so znašale 37.036 gld. 31 kr. Dohodki l. 1897 se proračunavajo na 31.590 gld., in sicer letni redni donesek dež. zaklada 25.000 gld., obresti naloženih glavnice 3590 gld., obresti obligacij 3000 gld.

Pri tej priliki posl. in župan ljubljanski Hribar utemeljuje naslednjo resolucijo:

„Dež. odboru se naroča, da se obrne do upravnega sveta dolenskih železnic s prošnjo, naj pri mestni klavnici v Ljubljani napraviti dá osobno postajališče in odkladališče za živino tako, da bode mogoče napraviti od odkladališča poseben tir naravnost v klavnico.“

Posl. Pakiž prav toplo priporoča, naj bi se napravila postaja v Zlebiču, kjer se stikajo tri ceste

LISTEK.

Bródnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

XI.

Svetinje.

Dva dni po gotskem napadu je kazal Rim prav žalostno lice. Povsodi se je opazalo barbarstvo Gotov, ki so se sedaj pijani klatili po mestu in pevali ju-naške pesmi.

Ko je Alarik videl, kako da je mesto opustošeno, občutil je v duši tajen ukor in bi bil rad popravil, kar je zadolžil; toda bilo je prepozno. Nevoljen in zamišljen se je sprehajal po sobah cesarske palače. Ko je videl, da je dosegel vrhunec svojih želja, čutil je, da je baš vsled tega ranjeno njegovo srce. Taka slava se mu je zdela sramotna; kajti slavil je zmago ne nad oboroženo vojsko, marveč nad neoboroženim ljudstvom. Najbolj pa ga je žalilo to, da se sledovi, ki so jih njegove čete zapustile na posvečenih rimskih tleh, niso dali več izbrisati.

Nevoljen pokliče k sebi vse vojskine poglavarje in jim zapove, naj brzdajo divje vojake, češ da bode sicer strogo kaznoval vsakogar, ki bi se drznil še ropati. Ko izda le-to povelje, povpraša po Marcelu; toda nihče mu ni vedel povedati, kje da je; samo nam znani vojak mu je rekel, da je mladi Rimljan izgubil razum in pobegnil brez sledu. Ob enem mu je tudi pripovedoval, kako da je njegova sestra obvarovala pred Goti omaro s svetinjami.

Ko je Got dovršil svojo pripoved o svetinjah in o hrabrej devici, šine Alariku naenkrat v glavo srečna misel, da se le-te svetinje kar najslavesneje preneso nazaj v cerkev, katerej so pripadale, in da javno razglasi ime device, ki jih je obvarovala. S tem si je hotel pridobiti kristijane in ublažiti mržnjo, ki so jo v Rimu vzbudile njegove divje čete.

Se isto jutro se Alarik v spremstvu svojega dvora napoti v Melanijino hišo. Potoma je videl, kako grozno da je opustošeno mesto. In vse to je povzročil on sam! Žalosten povesi svojo ponosno glavo, oči pa, ki še nikdar niso prelivale solz, se mu orosé. Grenka je solza premaganca, toda še grenkeja je solza zmagovalca, ki joče nad lastno grozovitostjo.

Ko dospe do Melanijine hiše, vstopi Alarik sam. Pohiti po stopnicah in se čudi, ko vidi, kako da je vse pusto in prazno. Ko je že prešel več sob, za-

čuje naenkrat tožno vzdihovanje; približa se kraju, odkoder je prihajalo, in obstoji pred žalostnim prizorom.

V sobi, kjer so bile shranjene svetinje, je ležalo mrtvo truplo Decija Fulvija, zavito v belo rjuho, ki je pokrivala njegove rane. V sklenjenih rokah je mrtvec držal lesen križ. Pri njegovih nogah je plakal Milon, kraj njega je molil stari Klavdij, ob vzglavju pa ste klečali dve ženski. Bili ste Valerija in Melanija, ki se je vrnila domov, kakor hitro je zatisnila oči svojej prijateljici.

Alarik si jih ni upal motiti in je že hotel oditi, ko mu gospa z roko dá znamenje, naj vstopi v sosednjo sobo.

„Kdo si, tujec?“ ga vpraša Melanija.

„Alarik“, izusti Got, ko da se sramuje imena, katero je sicer izgovarjal s ponosom.

„Ako si ti kralj Gotov, odpusti naj ti Bog žrtve, ki so padle po tvojej krivdi, in naj te ne obsodi vsled tega, ko stopiš pred njegov sodni stol.“

Po teh besedah nastane kratek molk. Silni zmagovalca, pred katerim je vse trepetalo, je stal sedaj ves ponižen pred ženo, katere strogi pogled je vzbujal v njem spoštovanje.

„Kaj te je privedlo v le-to hišo, kjer se sedaj moli za jedno tvojih žrtev?“ vpraša ga zopet Melanija.

in je promet mnogo živahniji, kakor n. pr. v Čušberku, kjer se niti službeno osebje ne spleča. Postaja v Zlebiču je bila obljubljena, toda pri grajenju železnice pozabljena. Ljudstvo potrebuje in želi to postajo; naj se torej ogrejejo srca dotičnih gospodov, katerim bode ljudstvo gotovo hvaležno. Postaje naj se delajo po potrebi z ozirom na promet, ne pa iz drugih ozirov.

Poslanec baron Schwegel odgovarja obema predgovornikom, da se upravni svet dolenskih železnic ozira pri vsaki priliki na koristi dežele in opravičene potrebe posameznih krajev. Ako se bode torej upravni svet prepričal, da se bodo splečevali troški za postajališče pri klavnici v Ljubljani, oziroma za postajo v Zlebiču, bode gotovo vstregel izraženim željam.

Resolucija glede postajališča pri klavnici obvelja soglasno. (Konec sledi.)

Volilni shod na Slatini.

(Izvirno poročilo.)

8 Stajerskega, 15. febr.

Volilnega shoda na Slatini dne 14. februarja se je udeležilo veliko število volilcev ne samo iz domačega okraja, ampak tudi iz sosednega šmarnskega. Mnogo jih je namreč mislilo, da se bo prikazal danes i kak kandidat za peto kurijo, toda varali smo se. Tudi častilci Hribarjevi smo zaman čakali na svojega ljubljence. Naš Benjamin se je brzkone bal, da bi ga znali zlokobni bratje prodati. Prišla pa sta dr. Lavoslav Gregorec, kandidat za kmečke občine ptujsko-ljutomerskega okraja in dež. poslanec za ta okraj dr. Fran Jurtela.

Najpreje se je predstavil kandidat dr. Lavoslav Gregorec. Kazal je na svoje državnozbornsko delovanje v preteklem zasedanju. Obeta, da hoče tudi v bodoče z enako neumornostjo delati za slovenskega kmeta. Kandidat se izreka za splošno volilno pravico tudi iz narodnostnega stališča, ker bo potem Avstrija dobila slovansko lice. Šolski zakoni se morajo predruščiti. Na kmetih se mora šolska dolžnost skrajšati na šest let in celemu pouku dati povsem drugo smer.

Navzoči volilci so glasno odobrvali te govornikove besede. Pri nagodbi z Ogersko se bo moralo tudi zahtevati, da upeljuje na Madžarskem strožje postave zoper kugo. Dosedanje nedostatke v tem oziru občutijo posebno hudo obmejni kraji. Kandidat se je mislil letos že odtegniti političnemu delovanju. Toda prepričanje, da bi potem nastala splošna zmešnjava zaradi kandidatov, napotila ga je k zopetni kandidaturi. Predstavlja se torej volilcem vnovič kot kandidat.

Ko so se volilci navdušeno izjavili za njegovo kandidaturo ter ga prosili, da vstopi v bodoči jugoslovanski klub, nastopi dr. Gregorec še jedenkrat ter svari pred socialisti. Socialistični kandidat J. Ropas ni železniški delavec, kakor se podpisuje. V davno minulih dnevih je bil res nekaj takega, toda so ga odpodili zaradi nepokorščine. Zdaj je v službi rudeče judovske garde. Na mesec dobiva od svoje

„Zvedel sem, da se tukaj hranijo svetinje iz neke krščanske cerkve,“ odvrne Alarik; „prihajam torej, da naznanim devici, ki jih je obvarovala, da jih še danes svečano ponese nazaj v cerkev, katera pripadajo. Nadejal sem se, da bode pri tej svečanosti navzoča tudi ona devica, sedaj pa vidim, da vzdihuje kraj mrliča in se je ne upam prositi tolike žrtve.“

„Pravi kristijan ne pozna nikakih težkoč, ko se gre za to, da se tem slovesneje izvrši kak obred naše svete vere. Valerija bode ustregla tvojej želji; obljubljam ti to v njenem imenu.“

Ko izgovori te besede, odide Melanija v sobo žalosti.

Gotski kralj je s pogledom spremljal le-to strogo ženo, ki pred njim ni trepetala, marveč mu je odgovarjala mirno, pa odločno. Alarik je menil, da so rimske žene sposobne samo za to, da se lepoticijo in pohajajo gledišča; ko se je pa sešel z Melanijo, je spremenil svoje nazore.

Ko je Alarik odhajal, pripovedovala je Melanija Valeriji o vzroku njegovega prihoda.

„Danes večer, predno zaide solnce, bodo posmrtni ostanki Decijeve počivali v grobu,“ reče Valerija; „jaz pa bodem šla v svatovskem oblačilu v svetišče svojega nebeskega Očeta, da se mu zahvalim za njegovo modrost in previdnost.“

(Dalje sledi.)

stranke 25 gl. in sedaj še navrh 30 gl. za potovanje. Potem še osvetljuje govornik nekatere točke socialno-demokratskega programa.

Deželni poslanec dr. Jurtela se z ostrimi besedami izreka proti splošni in enaki volilni pravici. Potem pa preide na deželni zbor. Navaja vzroke, zakaj so on in njegovi kolegi vstopili v deželni zbor. Celje je bila prej preporna točka, ta je sedaj izgnila, ko smo dobili ondi slovensko gimnazijo. Iz Dunaja se je namignilo, da se vlada hoče z njimi pogovarjati le v deželnem zboru. Sedaj so novi možje v deželnem zboru, tudi pred njimi je treba ponoviti slovenske zahteve. Ti vzroki so pripomogli, da so Slovenci vstopili v deželni zbor. Če kaj dosežejo, tega še sedaj ne vedo; četudi ničesar ne dosežejo, tega ne bodo zakrivili slovenski poslanci, ampak druge neugodne razmere. Nemški konservativci se sedaj zaganjajo v Slovence, kakor da bi oni zakrivili, da nimajo več nobenega deželnega odbornika. Slovenski poslanci se niso pred volitvijo z nikomur pogovarjali o tej zadevi, niso z nikomur paktirali. Jedino do konservativcev samih so se obrnili, ter hoteli zvedeti njih taktiko, toda ti so jih kratka zavrnili. Izid volitve je le kazen za nelojalno ravnanje nemških konservativcev v prejšnjih letih. Pred 12 leti so sklenili s Slovenci nekak kompromis zastran volitve deželnega odbornika. V eni dobi naj bi bil Nemeč odbornik, Slovenec namestnik, v drugi dobi pa obratno. Toda pred šestimi leti so pozabili na kompromis ter rekli Slovincem: Mi imamo 12 poslancev, vi le 8, nam pristojta torej deželni odbornik. Letos so postopali Slovenci torej popolnoma samostojno. Poparjeni pršli so k volitvi. V žepu so imeli že izjavo, s katero so mislili po neugodnem izidu volitve naznaniti svoj izstop. Toda prišlo je drugače, Robič je bil izvoljen; kdo ga je volil, bo menda vedno prikrito ostalo, a to je gotovo, da ga ni volil noben konservativec. Izjave takrat slovenski poslanci niso rabili, a lahko jo uporabijo drugokrat. Izstopiti je lahko, toda vstopiti je težavno. Slovincem se predbaciva tudi, zakaj so volili rajši nemškega nacionalca nego dr. Schreinerja. Ravnali so se po izreku: „Von zwei Uebeln wähle ich das kleinere.“ Nemški nacionalce nam ne bo toliko škodoval nego ugleden dr. Schreiner. Slovenski poslanci obžalujejo, da so se razstali s konservativci, toda poslednji so zgrešili pot, ne pa Slovenci.

Ljudstvo je z zanimanjem poslušalo svojega poslanca.

Na to je jeden volilec interpeliral dr. Gregoreca, kaj da je s kandidatom za peto kurijo, saj to bo njemu kot predsedniku „slov. polit. društva“ najbolj znano. Dr. Gregorec odgovori: „Res mi je to najbolj znano. Toda nič ugodnega se ne more povedati. Brzkone se bo cela stvar predložila volilnim možem. Prihodnje sredo boste po časnikih izvedeli, kar se je ukrenilo.“ Interpelant je bil zadovoljen z odgovorom, ker je spoznal, da Hribar ne bo proglašen kandidatom od „Slov. pol. društva“.

Po shodu se je razvila živahna prosta zabava. Volilci in merodajne ter uplivne osebe so se odločno izgovarjale proti kandidaturi Dragotina Hribarja ter grajale njegovo usiljevanje. Zdi se, kakor da bi prišel na Stajersko le zaradi tega, da si pribori pri nas kak mandat, katerega na Kranjskem nikdar ne bi mogel doseči. Da pa je prišel k nam sejat liberalnih idej in s tem trosit prepira med doslej složne štajerske rodoljube, to se ne zdi samo, ampak je iz zgodovine njegovega delovanja docela jasno. Sramota za štajerske Slovence bi bila, ako bi ne našli boljšega in sposobnejšega moža, kateremu bi lahko poverili mandat za peto kurijo.

Pred petindvajsetimi leti.

VIII.

Brezdomovinstvo. V lepi jedinosti so slovenski in nemški liberalci v državnem zboru glasovali za protiverske zakone, v lepi slogi jih vidimo tudi poslej še večkrat, kot smo že nekoliko opisali v drugem članku. Zveza mej njimi je stara stvar. — Vedno se je zanovala, kedar se je šlo zato, da se ustavi krščanskim načelom pot v javno življenje.

Liberalci, ki so izdajali svoje brate, ki so zatajili vsa izročila svojega naroda, ki glede na narodnostne zahteve niso imeli nobenega načela, so pa vendar našli dovolj poguma, da so krščansko mislečim nasprotnikom nadali prijazno ime „brezdomovinci“.

To ime je „Slovenski Narod“ uvedel v slovensko slovo in hvaležni smo Pieteršniku, da je tudi

v svojem besednjaku ovekovečil to slavno „Narodovo“ dejanje. „Brezdomovinec“ je piece de resistance liberalčeva. Če drugod ne more do živnega nasprotnika, kaže ga kot sovražnika domovine in narodnosti.

Bedast kot noč je ta ugovor vzlasti glede na duhovnike, katerim se v prvi vrsti očita. Noben drugi stan ni v svojem poslu tako zvezan z narodom in njegovim življenjem, kakor duhovaki. Pri nobenem drugem stanu ni zveza tako nežnega — npravnega značaja kot pri duhovskem. Uradnik nima osebno tako rekoč nobene zveze z ljudstvom. Kar zahteva od ljudi, lahko izsili, zato ima vojake na razpolago. Drugi stanovi, ki so potrebni za vzdrževanje in spopolnovanje človekovo: rokodelci, trgovci, učitelji itd. stopajo s človekom samo v gotovi omejeni dobi v dotiko ali le v posamnih slučajih. Duhovnikov stik s posamnikom pa se pričinja z rojstvom in traje do groba. Ob vseh važnejših dobah in trenutjih se kaže najozja zveza človekova s svečenikom: pri vzgoji, ob nastopu zakonskega stanu, pred smrtjo. Kedarkoli tvarinsko človekovo življenje ali njegovo enakomerno, časnim namenom služече duševno delovanje pretrgavajo višje misli o Bogu, o večnosti, o lastni grešnosti, o potrebi sprave z Bogom, sploh misli glede na najvišja metafiziška in etiška vprašanja, tedaj torej ko nastopa človek reduplikativno kot človek, kot umno bitje, tedaj nastopa tudi duhovnik kot njegov učitelj, kot tolažnik, kot sodnik, kot posrednik mej njim in mej Stvarnikom.

To je v bistvu duhovniškega značaja in kedor to taji, mora tajiti duhovniški značaj in s takim ni možen nadaljni razgovor.

Potemtakem pa moramo že iz bista duhovniškega značaja nujno sklepati to-le: če sploh kedo pripada k narodu in če je sploh kedo narodov in naroden, je to brez dvojbe duhovnik. Za ohranjenje in spopolnovanje naroda kot naroda deluje duhovnik direktno že s tem v najeminentnejšem smislu, da izvršuje dolžnosti svojega stanu. „Brezdomovinstvo“ je očitek, ki ima svoj pomen le v materijalistovih ustih. Tak ima pravico napasti duhovnika in zahtevati, da se iztrebi iz družbe, kateremu ni človek družega, nego sestav različno spojenih atomov. Materijalist taji duhovnost človeške duše in zato tudi življenje po smrti. Zato dosledno pobija vsako misel na kako domovino onstran groba.

Popolnoma umestno je, če vsakomer, kedor sodi, da je življenje na tem svetu le pripravljanje za večnost, vrže v obraz besedo „brezdomovinec“. Brezvspešno in abotno je dokazovati materijalista, da nima prav. Z materijalistom se ne bomo prerekali v domovinstvu ali brezdomovinstvu, ne bomo mu dokazovali, koliko so duhovniki storili za svojo domovino, za njeno slobodo, za njen napredek, marveč si bomo rajše ogledali temelje, na katerih sloni njegovo očitjanje.

Zdi se nam, da smo v domačem boju o tem veliko besedij izgubili po nepotrebnem. Koliko smo se že nadokazovali o domovinski ljubezni naših škofov in duhovnikov nasproti ljudem, ki sami narodnostna načela spreminjajo in zatajujejo, ki se igrajo z besedami in po besedah z nerazsodnimi ljudmi, s katerimi prihajajo v dotiko, ki v dejanju dokazujejo, da se toliko brigajo za narodnost, kot za lanski sneg! Ali je bilo vredno? — Kaj smo dosegli? Liberalčki so veseli, da jim s takim ravnanjem dajemo priložnost soditi nad nami. In sodba se konečno glasi brez izjeme iz njihovih vrst: „Hinavci, brezdomovinci!“

Saj vidimo n. pr. gledé na našega premil. škofa, ki v šolskem vprašanju gledé na Drago, v svojem občevanju in uradovanju i. t. d. tako jasno dejanjsko kaže pravičnost in ljubezen do našega naroda in se tudi z mogočnimi faktorji bojuje za pravice našega jezika, vidimo pri dr. Mahničju, čegar narodni program je čist in svital, kot solnce, vidimo pri dr. Susteršičju, ki je pač v narodnem vprašanju najradikalnejši naših drž. poslancev, kaj pomagajo nasprotnikom dejstva. Nič, — prav nič!

Tisti ljudje, ki za skledico leče, za par grešev prodajo vse svoje narodno prepričanje, sede varno na svojem sodnem stolu. In mi v hlastni naglici hodimo pred nje opravičevati se in s tem dajati povod za novo svoje sramotjenje.

Velja nam po vsi pravici poziv: „Ne bodimo šalobarde liberalcev!“

Zgodovina vsega in tudi našega liberalizma nam kaže, da sloni ta popolnoma na materijalistič-

nem temelju. Popolnoma različne nazore o svetu, o človeku, o začetku in namenu obeh srečavamo pri obeh nezdružljivih nasprotnikih — krščanstvu in liberalizmu, ali prav za prav družabnem materijalizmu. Tam, kjer veljajo Häckelovi nazori, tam kjer se norčujejo iz molitve in sploh iz vsega verskega, tam je psovka „brezdomovinec“ majhen ocvirček, ki ga lahko preziramo.

Dobro vemo, kako bi se skušal nato izmotati nasprotnik. Prišel bi dokazovati in sicer z dejstvi, — induktivno z vsemi hibami tega dokaza. Posebej odgovarjamo temu:

1. Največ takih dejstev, ki se navajajo kot dokaz „brezdomovinstva“, je ali popolnoma neresničnih, ali vsaj zavitih. Pred sodiščem bi jih malo obveljalo. Čuda, da uprav pravno izobraženi ljudje, ki sicer tirjajo za najmanjše trditve jasnih dokazov, v tem oziru, ko se gre proti „klerikalstvu“ vse verjamejo. Ali morda ne? Ali se morda le delajo, kot bi verjeli? Potem, tem slabše zanje.

2. Liberalci, ki sodi v „narodnem“ oziru razna dejstva, je h krati v tem oziru zakonodajalec. On namreč sam subsumira dotično dejstvo pod neko tako narodnostno načelo, katero si je sam ustvaril.

Ali je to pravično? Oj, kolikrat se tekom časa mora sam bitti po zobeh! Narodnostna načela si menja, kakor mu kaže. Saj imamo drastičnih dokazov za to: sv. Ciril in Metod, slovensko vseučilišče, samoslovenski napisi.

Naši sodniki si ustvarjajo zase načela, katera potem zopet popolnoma zamujejo, kakor n. pr. pri tolikrat opetovani trditvi, pričeti v „Narodu“ št. 252, 1873, da so „duhovniki zatiralci slovenske literature“.

Sodnik in zakonodajalec ob jednom nam pa pač liberalci ne bo. Saj vemo, da zakonodajalec v narodnem oziru je isti kot v pravem — namreč večni božji zakon in iz njega izvirajoče zahteve pravičnosti. Ali naj torej krščanstva protivnik sodi, kaj je pravično, in vsled tega tudi: „Kaj je narodno“.

Kako bi se torej reklo liberalnemu dokazovanju v „narodnem“ oziru. Družega ne vemo v odgovor, nego Preširnovi besede: „Kranjec moj mu osle kaže!“

In mi? Kako smešno se vede marsikaka krotka duša sicer pravih načel. Vzdihuje in tarna, ko čuje o kaki novi filipiki in veka: „Oj, kaj bo, kaj bo! „Narod“ že zopet piše!“

In nazadnje pričinja sam dvomiti in po malem celo verjeti takim trditvam! — V takem duševnem stanju je čemerna zabavljenost nujna posledica in ž njo se spajajo vskliki: „Gorje ti ga, bratomorni prepri! Sloga, sloga!“ — Taki smo. —

3. Pokazali sme ob kratkem, da je duhovnik že po svojem značaju naroden. Izjeme so v posamnih slučajih ali tudi v posamnih osebah mogoče. Nravni zakoni, katerih jeden je tudi, da mora duhovnik ljubiti svojo domovino in svoj narod, se dadó prestopiti. Nravni zakon je tudi n. pr., da se bratje ljubijo med seboj. A so tudi bratje, ki se sovražijo. Vender niso taki bratje nikdar v večini, marveč le redke izjeme. Tako je tudi glede na domovinsko ljubezen pri duhovnikih.

Ali si je mogoče misliti, da bi duhovniki, ki imajo vender najožjo zvezo z ljudstvom, ki so iz ljudstva vzrasli in ki živé mej njim, katerim zapu-pava narod svoje najtajnejše skrivnosti in razkriva gube svojega srca, ali je mogoče misliti, pravimo, da bi duhovniki pri vsem tem ne ljubili ljudstva, njegovih zdravih šeg in navad, njegovega jezika, njegovega duševnega in gmotnega napredka?

L. 1874 so naši „narodni“ liberalni poslanci šli skosi dru in stru z nemškimi liberalci za protiverske zakone. Šli so s tistimi liberalci, ki so najgorje zatirali pravice našega naroda.

Uprav tistega leta (decembra meseca) je pa v državnem zboru tirolski duhovnik Greuter potegoval se za pravice slovenskih narodov v Avstriji, rekoč:

„Ločili so (liberalci) narod od naroda. Ali je mar pravična ta razmera, da n. pr. — kakor se godi na Moravskem, 430.000 Nemcev proti 1.600.000 Slovanov da 7.000.000 goldinarjev davka proti 3.700.000 gld., katere plačujejo Slovani; je-li po pravici, da Slovani, ki štejejo čez 1 milijon prebivalcev več, in 3 milijone davkov več plača-

jejo, da imajo ti le najmanj, Nemci pa trinajst glasov?“

„Komaj otrok shodi, pride v vrtec za otroke, proračun mu ga plačuje; potem ko ima otrok komaj prve hlačice, že pride svobodna država in ga vzame v šolo po sili; naj se stariši še toliko ustavljajo temu — mora se učiti, če tudi po judovskih učiteljih, akoravno je katoličan. Mora postati nemški učenec, čeprav ne ume nobene nemške besede.“

Kaj je vodilo tega moža? Ali ne načelo pravičnosti? In kje ima to svoj temelj?

Liberalci so pa namestu tega načela jeli kričati o „najvišji narodnosti“ (n. pr. „Narod“ 1. sept. 1874), katero frazo srečavamo ravno leta 1874 večkrat v „Slov. Narodu“ in so se menda vsled te „najvišje, ali po novem: absolutne narodnosti“ združili v najvažnejših vprašanjih, tičočih se katoliškega slovenskega naroda z — nemškimi liberalci.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. februarija.

Volitveno gibanje. Včerajšnji listi objavljajo vest iz štajerskega volilnega bojišča, katere se pa ne more veseliti noben zaveden Slovenec, še manj pa katoličan. Pri prvotni volitvi v celjski okoličici so namreč v peti skupini zmagali socijalni demokrate s pomočjo Nemcev in nemčurjev. Socijalistični kandidati so bili izvoljeni z večino 40 glasov. Nemčurji so povsod jednaki, zvežejo se z vsakim, še tako podlim nasprotnikom katoliškega slovenskega naroda. Akoravno ta socijalistična zmaga nima nikakega pomena za celi spodnji Štajer, je vender značilno za netaktno postopanje nasprotnih klik. — Tržaški Slovenci so postavili na raznih slobodnih kandidata Nabergoja v peti kuriji, v kljub vsem neslanostim, katere sta prodajala v Trstu „sodruka“ Kristan in Zavrtnak. O isterskem kandidatu za peto skupino dr. Laginji so raztrosili nasprotniki debelo laž, da je precej nevarno obolet in vsled tega ne bo mogel prevzeti mandata, kar je pa seveda popolno neosnovano in samo pesek v oči slovenskim volilcem. „Societa pol. istriana“ je postavila kot kandidata za kmečke občine dr. Rizzija, za peto skupino pa dr. Bartolija. Kandidat Zanetti za goriške kmetske občine, ki bi bil dobil tudi nekaj liberalnih glasov, se je odpovedal kandidaturi. Imenoval se bo sedaj Slovincem prijaznejši kandidat. — Na Predarlškem so se minule dni završile prvotne volitve, katerih se pa volilci niso posebno številno vdeleževali. Izvoljeni so samo katoliški volilni možje. — Ravno tako je z malo izjemo tudi na Goronje Avstrijskem. — Staročehi so postavili svoje kandidate, ker se ni sklenil nameravani kompromis. Za Prago se imenuje kandidat dr. Rieger. — „Mübr. Volksb.“ v Brnu objavlja volilni oklic katoliškega političnega društva za moravske Nemce, ki proglašajo kandidate za splošno, kmečko in mestno skupino. Sploh se opaža že pri prvotnih volitvah, da stara liberalna stranka nima več tistih tal, ki jih je imela pred nekaj časom, ker ljudstvo uvideva, da od nje nima ničesar pričakovati.

Antisemitje in Verganijev predlog. Praški „Politik“ se poroča z Dunaja, da so se 14. t. m. zvečer zbrali antisemitski člani nižje-avstrijskega deželnega zbora v posvet gledé Verganijevega šolskega predloga. Po dolgotrajni, zelo burni debati se je malone soglasno sklenilo, da se stranka izreče proti predlogu. Jedini poslanec Gessmann je vstrajal do konca. Ta sklep namerava objaviti stranka kot dodatek k že objavljenemu volilnemu oklicu. — Ako je to poročilo povsem zanesljivo, kar seveda še ni popolno gotovo, potem moramo vsekako obžalovati ta korak nižje-avstrijskih protisemitov, ki so s tem znova pokazali, da so se preveč udali zahtevam nemških nacionalecev. Opravičuje se ta korak sicer nekoliko s sedanjim zelo neugodnim položajem, v katerem se nahajajo antisemitje kot krščanski socijalisti, toda popolno opravičiti se pa to nikakor ne dá, posebno ne s stališča, kakoršno so zavzemali s početka, pred zjedinenjem z nemškimi nacionaleci, katero jim ne bode dovedlo trajnih koristij.

Novi sekcijški načelnik Imenovanje dvornega svetnika Freiberga, dosedanjega prezidijalnega načelnika v notranjem ministerstvu, sekcijškim načelnikom ni napolnilo dunajskih protisemitov z nikako radostjo, marveč se veselé tega imenovanja po mnenju antisemitskega glasila le zidovski liberalci. Novi sekcijški načelnik je bil za Taaffejeve

dobe voditelj tiskovnega urada in že tedaj velik nasprotnik protisemitskemu gibanju in mu tudi dandanes ni prav nič prijazen.

Vojska na Kreti. Najnovejše vesti iz Kaneje o gibanju na Kreti vzbujajo splošno pozornost evropskih velesil. Grki se v kljub pritisku od vseh strani niso dali pregovoriti, da ne bi nastopili nameravane poti. Poleg posadke, ki jo je odvedel na Kreto najmlajši princ Jurij, se nahaja sedaj tam tudi princ Nikolaj in kraljev pobočnik Vassos, ki je dobil povelje od vojnega ministra, naj v ime kralja Jurija zasede otok, prežene Turke iz njihovih utrd in proglasi Kreto za del grškega kraljestva. Grška moč na Kreti sestoji sedaj iz nekako 2000 mož brez pomorščakov. Poleg grške vlade imajo pa tudi ostale evropske velevlasti že precej vojnih ladij ob krečanskem obrežju in kmalu ne bo važnejega pristanišča, da bi ne bilo zasedeno od te ali one velesile. Jedina turška vlada dosedaj še ni storila nikakega odločilnega koraka, le to je ukrenil včeraj ministerski svet v Carjemgradu, da se pozove pod orožje 5000 rezervnikov in pripravi celo brodogve. Dve vojni ladiji ste dovedli včeraj v zaliv Kolimbari drugo grško ekspedicijo, katero je z največjim navdušenjem vsprejelo nad 2000 oboroženih Krečanov. Grška posadka se pomika s Krečani vred proti Kaneji. Jedna grška četa je napadla včeraj pristanišče Aghia ter je osvojila. 400 turških vojakov so odvedli Grki seboj. Krečani še vedno beže iz nevarnejih krajev in ravno včeraj je pribeglo v Pirej 1500 krečanskih ubeglikov iz Heraklejana. Nemiri se pojavljajo posebno še v središču otoka. Natančne slike o celem gibanju sedaj še nikakor ni možno podati, kajti velesile odlašajo še vedno z odločilnim korakom. Le to je gotovo, da se grška vlada, s katero je zjedinjeno vse grško prebivalstvo, nikakor ne misli udati tako naglo. To je razvidno že iz velepomembne izjave kralja Jurija, ki je rekel: „Svest sem si podpore jedne države in nezmožnosti velevlastij.“ Država, ki bi v vsakem slučaju podpirala grško podjetje, je Anglija, katere prebivalstvo je že zdavno vneto za rešitev krečanskih trpinov, mej ostalimi velevlastmi pa sicer vlada navidezna jednost, v resnici pa najbrže ne bodo hotele vse pobirati kostanj iz žrjavice za turške nasilnike. Grška vlada po izjavi nekega odličnega diplomata nikakor ne namerava kršiti svetovnega miru, marveč hoče uvesti na otoku mir in red in s tem ustredi najopravičenejšim zahtevam grškega naroda ter opetovanim prošnjam tlačnega prebivalstva na Kreti.

Cerkveni letopis.

Iz Rima, 4. febr.

(Konec.)

Namen te bratovščine pa je, da člani bolnike obiskujejo, jih za dobro smrt pripravljajo, za umrle pri pogrebih molijo itd.; včasih so imeli tudi še to dolžnost, da so one nesrečne, ki so bili za kakega zločina v smrt obsojeni, na morišče spremili in ga tolažili.

Pri tej bratovščini, katera ima res blag in dober namen, ko bi le drugo manj strahovito nošo imela, so le moški bolj nižjih stanov; v bratovščini pa tako imenovanih „saccioni“, ali, kakor bi se že v slovenskem reklo, „vrečarji“ so pa gospodje višjih stanov, tudi grofi in baroni, monsignori in tudi kardinali, ki imajo posebno to dolžnost, da sprejmejo častno stražo v cerkvah, kjer je Najsvetejše v 40urno pobožnost izpostavljeno. Udje so ravno tako oblečeni, kakor pri zgorej omenjeni bratovščini, samo ta razloček je, da njih obleka nima črne, marveč pepelnato barvo. Pri vsem tem pa človeka groza spreleti, ko jih v prvi nenadoma zagleda, kakor se je meni lansko leto godilo, ko sem jih po naključbi zagledal v cerkvi sv. Teodora. Že pri vratih jih je šest ali osem stalo, pa tako nepremakljivo, kakor da bi bili iz kamna; drugi so pred Najsvetejšim klečali in tudi z obrazom na tleh ležali, rožni venec molili ali pa cerkvene psalme prepevali. Udje te bratovščine se sicer med seboj poznajo, svetu so pa iz lahko poznatih vzrokov skriti.

V zadnjem svojem dopisu sem memogrede omenil, koliko različnih kolegijev, cerkvenih redov in kongregacij da je bilo pri slovesnih večernicah pred praznikom sv. Neže v tej cerkvi zastopanih. Znabiti se je to vender le komu nekako čudno zdelo, da je z ramami zmajal, češ, je pa to tudi vse tako res, kar ta le piše?

Da takemu dvojivcu Tomažu spodnesem trdna tla njegovega zmajevanja, naj le površno naštejemo samo razne moške cerkvene redove, ki so v večnem

mestu bolj ali manj številno zastopani, da imajo tukaj svoje generalno predstojništvo in se po zunanji obleki razločujejo. Naj začnem naštevati one, s katerimi je poročevalce v najozki zvezi, in to so tako imenovani „ordines mendicantes“ ali redovniki, ki imajo obljubo svetega uboštva in se torej le z miloščino zdržujejo.

Taki so: 1. Frančiškani, ki se razločujejo v observante, reformate, rekolekte in diskalceate; 2. dominikani; 3. minoriti; 4. kapucini; 5. regulirani tretjeredniki; 6. boski augustinjanci; 7. obuti augustinjanci; 8. boski karmeliti; 9. obuti karmeliti; 10. mercedariji; 11. trinitariji; 12. serviti; 13. minimi; 14. jeronimiti; 15. vsmiljeni bratje; 16. kručifisi; 17. red spokornjeuih bratov ali skalceiti.

Duge vrste redovniki so: Bazilijanci latinskega obreda in bazilijanci grškega obreda; benediktini, kateri so zopet razdeljeni v 14. kongregacij; kamaldulenci s tremi kongregacijami; valombrozijanci; cistercijenci, — ki so zopet observanti z dvema kongregacijama in reformati; silvestrijanci; olevitanci; čertozijanci ali kartuzarji; antonijanci ali maroniti v štirih kongregacijah; armenski benediktinci ali mehitaristi z dvema kongregacijama, bazilijanci ali melhisti s tremi kongregacijami.

Tretja vrsta so regulirani kleriki, ki se razdelijo v: Teatince, barnabite, somaške, jezuite, manjše klerike, brate bolnikov, kemilijance, služabnike Marijne in pijariste.

V četrti vrsti so: Doktorarci, pobožni delavci (pii operarii), misijonarji, sulpicijani, eudisti, pariški misijonarji, duhovni sv. Duha, redemptoristi, pasijonisti, oblati, misijonarji presvete krvi, društveniki Marijini, maristi, pikusijanci, društveniki presvetih src, ustanov ljubezni, duhovni sv. križa, palotinci, resurekcionisti, asumpcionisti, salezijanci, oratorijanci saleški, sakramentarci isovduisti, sslezijanski oblati, marijanisti, lurdisti.

Razun teh je še mnogo pobožnih društev, katere cerkev še ni odobrila, vendar pa udje nosijo nekako redovno obleko. Če bi zamogel še naštet vse redove, kongregacije, ustanove, pobožna društva itd., v katerih ženski spol deluje in ki so še veliko bolj številni, kakor moški ustanovi, bi se gotovo oba naveličala, zato pa raje končam, ker sem prepričan, da sem s tem tudi kakega Tomaža prepričal. Z Bogom!

P. C. L.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 16. febr.

Po otvoritvi današnje izredne seje naznani najpreje župan, da se je ozir poštnih pečatov v Ljubljani obrnil povodom zadnjega bivanja v Trstu do poštnega višjega ravnatelja Pokornjca ter ga prosil, naj uvede pri ljubljanskih poštah uradih dvojezične pečate. Ravnatelj je naznanil, da se tej želji ustreže v najkrajšem času potom ministerstva.

Konečno prebere župan dopis deželnega predsedništva gledé 3odstotnega posojila hišnim posestnikom. V dopisu se naznanja, da se bo vlada ozirala le na najpotrebnejše prosilce.

K temu pripomni odbornik Gogola, naj občinski zastop se ne odjenja s prošnjami, ker le z zdatnim posojilom se more odpomoči našim posestnikom, ki vsled negotovosti, v kateri se sedaj nahajajo, ne morejo podvzeti nikakega dela. Govornik vsled tega predlaga, naj se dopis odstopi pravnemu odseku v pretres in poročanje, čemur mestni svet pritrđi.

Isti odbornik poroča o treh točkah personalno-pravnega odseka. Z ozirom na dopis deželnega predsedništva se izvolijo v komisijo za volitev državnega poslanca v stolnem mestu dne 18. marca, ki sestoji iz 7 članov, izmed katerih imenuje tri mestni svet, nastopni odborniki: dr. Majaron, Terček in Klein.

Pri ti točki predlaga odbornik dr. Gregorič, naj se vrši ta volitev na dveh krajih, da se lažje zvrste volilci, katerih število se je sedaj zdatno pomnožilo, posebno vsled priklopljenja Vodmata.

Župan pripomni, da se je s početka nameralo tako ukreniti, toda z ozirom na to, ker se tajna volitev naglo vrši, se je ta misel opustila.

Občina Spodnja Šiška prosi z ozirom na to, da so se za izplačevanje odškodnine v znesku 6000 gl. za vteloavljenje podturnske graščine določili 4 letni obroki a 1500 gl., da se ji dovoli 250 gl. obresti, ki bi se ji izplačale z zadnjim rokom. To prošnjo utemeljuje županstvo s tem, da se je prvotno sklenilo, da poravnava ljubljanska občina takoj dotično svoto. Tej prošnji se ne ugodi.

Konečno poroča odbornik Gogola še o županovem poročilu gledé postopanja v slučaju nepovoljne r-šitve prošnji ljubljanskih hišnih posestnikov za prenos brezobrestnega posojila na novega posestnika hiše, poškodovane po potresu. Deželna vlada se v takih slučajih drži načela, da se sme dovoliti brezobrestno posojilo le tistim posestnikom, ki so bili lastniki hiš ob potresu, novi lastniki istih, če prav še razdrtih hiš, pa po vladinem mnenju nimajo pravice do dovoljenega posojila. Vsled tega je vlada prošnje za prenos posojila vselej odklonila. Po mnenju poročevalčevem ima pa novi lastnik, ako je potreben podpore, ravno tako pravico do že dovoljenega brezobrestnega posojila, kakor prvotni lastnik poškodovane hiše, in predlaga, naj mestni svet potom deželnega predsedstva dopošlje notranjemu ministerstvu spomenico, v kateri se isto naprosi, da posreduje pri deželni vladi, da se pri reševanju takih prošnji ne bo ozirala na to, je li prosilec prvotni ali drugi lastnik po potresu poškodovane hiše, marveč na to, je li prosilec v resnici potreben ali ne.

Odb. dr. Gregorič podpira predstojeci predlog posebno še iz razlogov, da so se dovoljevale nevrčljive podpore tudi takim posestnikom in osebam, ki je v primeri z velikim številom obrtnikov in trgovcev nikakor niso potrebni. Ako je vlada odpustila avstr. Lloyd celih 5 milijonov in Poljakom več tisoč goldinarjev, bila bi se lahko bolje spomnila tukajšnjih obrtnikov in trgovcev. Ko bi se bilo židovskim špekulantom kaj tacega pripetilo, bili bi že davno razglasili konkurs in si tem potom pomagali iz zadrege, mej tem ko so naši trgovci ostali tudi sedaj značajni. Konečno izraža željo, naj bi poslanci na merodajnem mestu pojasnili resnične razmere in vplivali na vlado, da ne postopa z ljubljanskimi prebivalci tako mačehovski.

O programu za zgradbo „gasilskega doma“ in o razpisu načrtov poroča v ime stavbinskega odseka odb. dr. Majaron. Po zapisniku o seji, katera se je vršila v to svrho in katere so se vdeležili poleg župana zastopniki gasilcev ter razni veščaki, se nameravajo prirediti v „gasilskem domu“ prostori za gasilske namene, stanovanja stražnikov ter tudi zasebnikov, dalje dvorana za razne shode in dr. Stavbinski program se odobri in magistratu naroči, da razpiše dve ceni za načrte (400 in 300 gl.) do najkasneje 6. avg. t. l.

Druga točka stavbinskega odseka se radi odsotnosti poročevalca odstavi z dnevnega reda.

O sklepanju nove pogodbe z mestnim konjačem poroča v ime policij. odseka odb. Zagar. Sedanji mestni konjač Ivan Kusold je vložil prošnjo, naj se mu počeniš z mesecem februarjem poviša sedanja plača od 400 na 800 gl. Pogodba, ki je bila sklenjena z njim na 10 let, poteče še le z zadnjim junijem t. l. in je toraj še le tedaj obnoviti pogodbo za nadaljnih deset let. Ker je zahteva, naj se poviša pogojena plača na letnih 800 gl., pretirana, akoravno se mora priznati, da ima konjač vsled Vodmata več opravila, se je prosilec zadovoljil s povišanjem na 600 gl., ki stopi v veljavo s 1. julijem 1897.

Odb. Zabukovec poroča o nekaterih premembah kolesarskega reda, potrebnih z ozirom na potrjeni dotični deželni zakon. Ker so pa v načrtu samem še nekatere nejasnosti, posebno glede določitve taks, se vrne zadeva odseku v nadaljnji pretres.

O raznih zadevah, tičečih se uprave mestne klavnice in poprav, ki se morajo izvršiti v njej, poroča v ime klavničnega ravnateljstva podžupan dr. vitez Bleiweis ter predlaga, naj se proda staro železje, kotli in tehtnica, napravi proračun za napravo betonskega in a-faltnega tlaka, ter hleva za prešiče ter določi, da je v poletnih mesecih pripravljena vroča voda razun v petkih le dve uri na dan.

Ostale točke dnevnega reda se obravnavajo v tajni seji.

Pred zaključkom javne seje prosi odb. dr. Majaron župana, naj se z ozirom na to, da je povodom volitve volilnih mož za peto skupino razdeljeno mesto v 6 okrajev, o katerih pa malokdo vé, kako daleč segajo, in tako mnogo volilcev ne bo vedelo, v kateri okraj pripadajo, takoj po vseh javnih listih natančno označijo trgi in ulice, ki spadajo v jeden ali drugi okraj. Konečno želi govornik, da bi se izdale za vsak okraj drugače barvane volilske izkaznice.

Župan odgovarja, da bo takoj ukrenil potrebno, da se ustreže prvi želji, glede druge pa pripomni,

da volilci pete skupine sploh ne dobe nikakih legitimacij, ker bo volilec na volišču povedal samo svoje ime brez vsake izkaznice.

Odb. Turk vpraša župana, kaj je s popravo tlaka ob Trnovskem pristanu, kjer se že davno pobira tlakovina, o popravi sami pa še ni nikakega sledu in se niti nakopičeno blato ne odstranjuje.

Župan odgovarja, da se to delo izvrši v prvi spomladi, ker sedaj radi neugodnega vremena ni možno pričeti s tem delom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. februarja.

(Volitve volilnih mož.) 15. t. m. je bila volitev volilnih mož na Raki. Za kmečke občine vseh 7 volilnih mož za g. V. Pfeiferja, za V. kurijo vseh 7 za g. dr. J. Kreka. Iz Bučke, kjer je bila volitev 13. t. m., vsi volilni možje, in sicer 3 za kmečke občine, 2 za V. kurijo odločno za kandidate katoliške narodne stranke. — V Sentviški fari na Dolenjskem so v vseh občinah kjer so se do sedaj vršile volitve, izvoljeni vrli, zanesljivi možje in sicer do sedaj 14 za dr. Susteršiča, 11 za dr. Kreka. Tudi v drugih občinah naše širne fare upamo prodreti z našimi možmi. — Za peto kurijo voljenih je v občini Stari trg pri Ložu z veliko večino 9 volilnih mož, a v občini Lož dva volilna moža, vsi naše stranke.

(Kandidature za državni zbor.) Shod zaupnih mož „Narodove“ stranke je odklonil kandidaturu dež. sodišča svetnika Vencajza ter postavil za mesto Ljubljano kot kandidata dosedanjega državnega poslanca g. Kušarja. Govori se, da gosp. Vencajz vkljub temu sklepu vzdržuje svojo kandidaturu v Ljubljani in ima baje mnogo volilcev na svoji strani.

(V odsek za preuredbo deželnozbornskega volilnega reda) so bili izvoljeni posl.: gg. Grasselli (načelnik), Kalan (podnačelnik), dr. Zitnik, Zelen, dr. Tavčar, dr. Majaron, Barbo, Schwegel, dr. Schaffar.

(Deželno skladišče.) O samostalnem predlogu gr. fa Barbota, naj se vstanovi deželno skladišče, se je razvnela živahna razprava, katere so se poleg poročevalca upravnega odseka posl. Lenarčiča vdeležili poslanci grof Barbo, dr. Majaron, vodja Povše. Vzlasti je poslanec Povše zastopal z veliko vneto stališče kmetovalcev ter opozarjal na osnovo kmetijskih zadrug. — Prihodnja seja deželnega zbora je v petek.

(Deputaciji.) katera je večeraj v imenu 12.000 prebivalcev ljubljanskega mesta izrekla svoj protest proti „hiši vstrpnosti“, je g. mestni župan odgovoril, da se je to zgodilo oziroma dopustilo le, da se na ta način preprečijo razne zakotne nerodnosti, katere se godijo po mestu. Policiji bode lažje nadzorovati jedno samo poslopje, kakor pa celo vrsto beznic, katerim ni mogoče vsedkar ustaviti njihovega početja. Ako se pregreha že ne dá nikakor popolnoma odstraniti, naj se na ta način omeji na gotov prostor, kateri bode vedno pod nadzorstvom, to utegne biti nekak odvod različnih zakotnih nerodnosti. — Slednjic pa, ako se prepriča, da se nameravani namen ne doseže, in se v dotični hiši v resnici dogajajo stvari, katere bi moralno stanje mesta še v slabši stan pripravile, hoče kot načelnik policije vso stvar preprečiti. — Mi smo gospodu županu hvaležni za dano pojasnilo, ker upamo, da se bo mestna policija sama prepričala, da se z dopuščanjem hiše morala ne bo zboljšala, temveč še slabša postala. Ako socijalni demokratje na očitnih shodih smejo oznanovati „prosto ljubezen“, ako se že mladini pornografične knjige brez premisleka, ali celo z namenom podajajo v roko, ako se smejo nenravne slike in kipi očitno izpostavljati in se hvalijo kot umotvori, potem ni čuda, če ljudje izvedine začno take nauke tudi praktično izvajati.

(3 + 2 = 5.) to vemo vsi, ki smo se šolali še v starokopitnih klerikalnih in neklerikalnih šolah. Da ta matematična resnica dandanašnji v dobi prosvitljenih modernih šol nima več obstoja, dokazal je večerajnji „Slov. Narod“ in prepričal vse svoje lahkoverne ovčice. „Slov.“ je bil poročal, da je bilo v Zg. Logatecu za kmetske občine in peto kurijo izvoljenih pet mož kat.-nar. stranke. Zg. Logatec voli namreč za kmetske občine 3 in za 5. skupino 2 volilna moža, in mi smo sumarno poročajoč o izidu volitve v obeh skupinah računali 3 + 2 in po starokopitnem matematičnem načelu izračunali, da je to = 5. Da 3 + 2 ni 5, izmodroval je naš puštolovski „Nar.“, ki v nepresežnem svetohliastvu raz

kazuje slov. svetu, svojo — predpustno modrost, trdeč, da to ni res in da smo mi s svojim poročilom varali slov. občinstvo. Za posebno temeljite modrijane gospodov okrog „Nar.“ sploh nikdar nismo imeli, toda vendar nismo verjeli, da jim bodo sedanje volitve tako popolnem zmešale celo prvotne pojme matematičnega in političnega „Einmaleins-a“. Potemtakem se tudi ne bomo preveč čudili, ako izvolitev pokaže, da naš narod ne mara več politikov, ki še niso prekoračili dobe — še platno prodajajočih polit. „Einmaleins“-arjev.

(Iz Metlike.) Od vseh krajev se že poroča o izidu volitev volilnih mož za peto kurijo. Tudi pri nas jih že imamo, trije so, po vseh treh se pre-taka pristna slovensko-liberalna kri. Volilci katoliško-narodne stranke se večinoma niti udeležili niso volitev, ker liberalni gospodarji pri našem „magistratu“ in posojilnici so malo preveč mogočni, a strah pred njimi je marsikateremu vzel pogum, da niti volit ni prišel. Še nekaj, gospod vrednik! Tudi pri nas smo že tako srečni, da dohajajo k nam socijalno-demokratične „cajtenge“. Nekateri Metličani so zelo naudušeni za socijalno - demokratični nauk, da bi se moralo namreč vse zasebno premoženje razdeliti med vse ljudi. Toda kako, kdaj in kje začeti s to delitvijo? Po mojem nemerodajnem mnenju bi morali začeti pri prvi dolenski posojilnici, potem bodo dividende morebiti večje, kot so bile letos. Saj tako potrebujemo denarja, pa ga nimamo kje vzeti. Živinska in prašičja kuga, ki razsaja po metliškem sodnem okraju, nam zelo škoduje. Zadnji semenj je bil jako slabo obiskan, ker se ni smelo prignati ne živine ne prašičev na prodaj. Kakor vidite, gospod vrednik, se nam res slabo godi. Pomagajte nam torej, slavni mestni očetje, na jeden ali drugi način, da se nam le stanje zboljša, zadovoljni bomo tudi, če nam razdelite svoje premoženje po receptu Goljatovega „Delavca“. Vi hočete biti liberalni, a liberalen se pravi po slovensko toliko kot darežljiv, dobrotljiv, vsaj tako je razlagal to besedo neki slovenski učitelj, ki se je „njega dni“ tudi latinsko učil. Bodite liberalni - darežljivi! — Umrli je S. t. m. naš župan gospod Ferd. Salloker, previden s sv. zakramenti za umirajoče. Nagrobni govor v kratkih pa „jedrnatih“ besedah je imel gospod Jutraž, prvi in najstarejši svetovalec in menda — prihodnji naš župan. Gospod Jutraž je sicer dobra duša, le preveč je „bogaboječ“ — kjer pa vere ni, tam vse smrdi, pravi pregovor. Vederemo!

(Hvaležnost je redka čednost.) Z ozirom na jako čudno okrožnico radeškega župana, s katero agituje v imenu deželnega odbora proti kandidaturi gospoda vodje Povše-ta, smo dobili nastopno pojasnilo: Ko se je leta 1891 po naročilu osrednjega volilnega odbora gospod Povše predstavil volilcem v Radečah, vprašal ga je neki volilec, ali se zaveže izposlovati pri visokem ministerstvu 10.000 gld. podpore za radeški most, kar je njegov takratni protikandidat obljubil, odgovoril je gospod Povše, da ne more kaj takega obetati, da tudi doseže, ali truditi se hoče, da izposluje kaj podpore od države za ta most. Njegovi delavnosti posrečilo se je, da je znal poiskati v to prave poti, in sicer da je obrnil se na visoko c. kr. vojno ministerstvo, kateremu je podal obširno spomenico o važnosti mostu tudi za cesarsko vojno, in dosegel je podporo pri visokem vojnem ministerstvu s tem, da je ministerstvo za notranje zadeve dovolilo 30.000 gld. To je resnica, da se je le njegovemu trudu zahvaliti, da je država dala trikrat toliko podpore, kakor se je sploh upalo dobiti. In sedaj proti tej kandidaturi izhaja nasprotstvo in agitacija od radeškega županstva, kateremu je vse to dobro znano. — Mi to poročilo objavljamo zato, da pojasnimo na jednem slučaju, kolike važnosti je ne toliko za našo stranko, kolikor za našo deželo sploh, da narodnogospodarske interese tudi v prihodnjem državnem zboru zastopa strokovnjak gospod Povše.

(Predavanje v muzeju.) V soboto dne 20. t. m. ob šestih zvečer bo predaval J. Pečnik o zadnjih prazgodovinskih najdbah na Kranjskem. K temu zanimivemu predavanju se vabijo vsi prijatelji starin-slovja.

(Gimnazijske kapele v Kranju) so se v poslednjem času prijazno spomnili novi dobrotniki. S hvaležnostjo naznanjam, da so poslali v ta namen prispevke p. n. gospodje: F. H. O., nekdanji kranjski dijak, 2 gld., Janko Šiška, župnik na Rovi, 8 gld., Ignacij Rozman, nadučitelj v Mošnjah, nabral 8 gl., zbirka „Slovenca“ (po preč. kan. Kalanu) 8 gld.,

Janez Mervec, župnik v St. Ruperta, 5 gld., Simon Zužek, župnik v Vodica, 10 gld., Alojz Staré, upokojen kurat v Ljubljani, 5 gld., dr. Ivan Sretina, c. kr. profesor v Ljubljani, 5 gld., Franc Birk, stolni vikar v Ljubljani, 5 gld. — Bog Vam stotero poplačaj! Dr. Perné.

(Izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora goriskega.) Iz Gorice: Brezobzirnost laških poslancev je že davno prestopila zadnje mogoče meje, toda slovenski poslanci so v kljub temu še vedno sodelovali z njimi v deželnem zboru. 3. t. m. pa, ko so Lahji odbili celo ustanovitev novega upravnega odseka, ki naj bi popravil dosedanje zamude in nemarnosti deželnega zbora, je bilo slovenskim poslancem vendar le preveč, da so užaljeni in razjarjeni zapustili deželni zbor. Gospod dr. Henrik Tuma je podal v imenu vseh slovenskih poslancev naslednjo izjavo: Uvažuj, da je nasprotna italijanska stranka odvrnila današnji predlog, naj se poleg obstoječih odsekov ustanovi še upravni odsek, ki je za preustrojitev deželnih razmer neobhodno potreben, in je ista stranka s tem odklonila vsako poročilo, da hoče resno sodelovati z nami na korist cele dežele; uvažuj, da po dosedanjem postopanju ni mogoče nikakega napredka in prospaha pričakovati, marveč se je po kmečkih občinah davčno breme po dokladah dvignilo od 150 do 300 odstotkov in da kmečki stan v deželi propada; uvažuj, da je vladajoči sistem Njega Prezvzišenosti gospoda namestnika Rinaldini-ja tak, da pospešuje dosedanje neznošno stanje in da se gubi naša narodnost in vpliv narodnih poslancev; uvažuj, da se po sistematičnem poročanju oblasti in po merodajnih osebah podkopluje ugled naših poslancev pri osrednji vladi in s tem potem uničuje in onemogočuje vsak vseh na korist prebivalstva slovenske narodnosti; zanašaje se na previdnost in moč osrednje vlade, da končno uvidi neznošno stanje naših deželnih razmer in strdnim zaupanjem na slov. ljudstvo, da terja pravice, ki mu gredo po številu in po zakonu, izjavljajo prisotni poslanci slovenske narodnosti, da jim ni mogoče več sodelovati v deželnem zboru, dokler se jim ne da poročila, da se resno misli preustrojiti deželne razmere; niso pa naspretni, da se reši redni letni proračun. — V Gorici, 3. februarja 1897.

(Pri sv. Bolfanku v Slovenskih Goricah na Štajerskem) je umrla obče spoštovana mati preč. g. Gomilšaka, profesorja v Trstu, znanega po priljubljeni pesmici: „Slovenec sem, tako je mati d'jala, ko me je dete pestovala.“ Bila je sestra preč. g. rajnega dr. Muršec-a iz Biša. Prav uzorna mati v vsem, stara 84 let; pobožna vdova 48 let, darežljiva in skrbna gospodinja-veleposestnica 66 let. Naj v miru počiva!

(Lepe zime.) Vse kaže, da bo letos zgodnja pomlad. Po Laškem je zrak nenavadno mil. Letošnja zima se sme prištevati med tople zime. Leta 1172 je bila tako mehka zima, da je drevje zelenelo kakor spomladi in so ptiči že meseca prosinca delali gnezda in legli jajčke. Leta 1229 ni bilo nobene zime. V Koloniji so si o Božiču in na svetih Treh Kraljev dan deklice s pomladnimi cveticami in rožami okitile glavice. Leta 1421 so drevesa cvetela meseca marca, trta v aprilu. Meseca aprila so že zobali črešnje. Leta 1438 je bilo že v prosincu vse drevje v cvetju. Leta 1482 je začelo drevje v prosincu brsteti in meseca februarja so že tiči nosili gnezda. Prav taka zima je bila zopet l. 1485. Leta 1639 ni bilo ne snega, ne ledu. Leta 1622 so po Nemškem meseca februarja cvetela drevesa kakor v najlepši pomladi.

Društva.

(Bralno društvo na Robu) je slovesno praznovalo svojo obletnico. Zbralo se je bilo mnogo zavednega občinstva, ki je zadovoljno poslušalo lepo petje domačega pevskega zbora in vrlih dobrepoljskih pevcev. Nastopilo je več govornikov, ki so navdušeno priporočali novo društvo in bodrili zbrane moze in mladeniče k vstrajnemu delovanju in k bratovski slogi in jedinstvi pri vseh zadevah, ki so važne za kmeta. G. Jaklič, učitelj dobrepoljski, je priporočal možem gospodarske zadruga in kazal na lepe vspehe, kakoršne je doseglo gospodarsko društvo v Dobropolju. — Za tem se je vršila prosta zabava, ki je bila pa vsled žalosti po fari zaradi prerane smrti rajnega g. župnika tiha in resna. Bog daj tem dobrim rojakom našim doseči lepih vspehov.

Telegrami.

Novo Mesto, 17. februarja. Sekcija Smihel-Valtavas, občine Smihel-Stopiče, je izvolila včeraj z ogromno večino 10 volilnih mož v peto kurijo in 11 v kmečko skupino, ki so vsi odločno katoliško-narodni možje.

Celovec, 17. februarja. (Dež. zbor.) Predlog juridično-političnega odseka gledé izročitve poslanca Steinwendra, katerega toži stolni vikar Weiss radi razžaljenja časti, je zbornica odklonila.

Krems, 17. februarja. Pri deželnozborski volitvi mesto pokojnega posl. Fürnkranza je bilo oddanih 3831 glasov; od njih je dobil krščanski socijalist Mayerhofer 1853, nemški nacijonalec Dötz pa 1720. Ožja volitev se vrši 19. t. m.

Pariz, 17. februarja. Posl. zbornica je vsprejela ves proračun s 453 proti 46 glasovom. Razprava o interpelaciji posl. Cochina glede dogodkov v orijentu se je odložila na ponedeljek.

Berolin, 17. februarja. Drž. kancler knez Hohenlohe je obhajal včeraj zlato poroko. Cesar Viljem mu je doposlal zelo laskavo brzojavno čestitko ter mu podelil zlato spominsko kolajno.

Berolin, 17. febr. Cesar Viljem je obiskal danes dopoldne avstro-ogerskega poslanika Szögyenya.

Belgrad, 17. februarja. Predvčeršnjim popoldne ob 5. uri so čutili v Vranji 15 sekund trajajoč potres, ki se je ponovil čez četrte ure in včeraj dopoldne. Provročena škoda znaša blizu 300.000 frankov.

Benetke, 17. februarja. Včeraj se je otvorilo zborovanje zdravstvenih veščakov iz raznih krajev in zastopnikov vseh evropskih držav.

Carigrad, 17. febr. Turčija pomnoži v najkrajšem času vojno moč ob grški meji.

Atene, 17. febr. Grški ladiji „Hydra“ in „Admiral Miaulis“ sta dospeli včeraj v zaliv Kolinbari. Grške vojake je vsprejelo 2000 obožroženih Krečanov. Oddelek se pomika proti Kaneji.

Atene, 17. febr. Vojno ministerstvo je odredilo, da se pozoveta v aktivno službo dva razreda rezervnikov-pomorščakov. Položaj v mestu Rethymno je zelo neugoden. Konzuli so zahtevali, naj se vojaki izkrcajo iz ladij evropskih sil, da varujejo krščansko prebivalstvo. Zunanji minister je izjavil poslanikom, da ima odpošiljatev četrte namen, napraviti mir na Kreti.

Atene, 17. februarja. Namesto odstopivšega governorja Berović-paše je imenovan Ismail-bey. Mohamedanec Badries je izvoljen županom v Kaneji.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenic 25 kr. 125 (50—50) 5

Melusine-ustna in zobna voda

deluje izborno proti zobobolu in gnjilobi zób, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 45 (6) 1

lekarna M. Leustek v Ljubljani,
Besljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Umrli so:

13. februarja. Viktor Keržič, knjigovez, 23 let, Poljanski nasip 53, jetika. — Pavlina Urabec, krojačeva hči, 20 dni, Sv. Jakoba trg 1, božjast. — Viljem Meisetz, juvelirjev sin 1 leto, Kolodvorske ulice 11, dušljivi kašelj. — Jožef Kramar, sobnega slikarja sin, 19 mesecev, Trnovske ulice 21, božjast.

14. februarja. Marija Smole, delavčeva hči, 1 leto 4 mesece, Krakovske ulice 21, bronch. pneumonia.

V deželni bolnišnici:

12. februarja. Helena Lukaneč, kajzarja vdova, 64 let, ascitis degen. hepat.

13. februarja. Jakob Bezljaj, kamnosek, 58 let, emphy. hydrups univ. — Martin Petrič, delavec, 25 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
16	9. zvečer	749.4	-2.0	sr. svzh.	jasno	
17	7. zjutraj	747.7	-8.0	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	746.7	1.4	sl. jzah.	skoro jasno	

Srednje večerajnja temperatura -0.7°, za 0.6° pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Jakoba Mehleta iz Desete Vasi zemljišče (250 gld.) in Jožefa in Marije Mišmaš iz Ambrusa zemljišči (80 in 100 gld.) dne 22. febr. in 23. marca v Žužemberku.
 Jožefa Mateša iz Sostrega zemljišče (2420 gld.) dne 22. febr. in 27. marca (preložitev) v Ljubljani.
 Matije Cevca iz Potoka nepremaklj. posestvo (2147 gl.), terjatev 44 gld. 67 kr., dne 23. februvarija in 23. marca v Kanjniku.
 Janeza Jakija zemljišče v Bistrici in Straži (6315 gld.) dne 24. febr. in 24. marca v Ilir. Bistrici.
 Jožefa Čiča iz Landola zemljišče (930 gld.) dne 27. febr. in 27. marca v Senožečah.

Krčmarji in zasebniki, kateri želé kupiti

pristna, naravna vina,

obrnejo naj se do 781 15--13

Pavla Sponza
v Rovinju v Istri,

kateri dá popolno jamstvo za pristnost njegovih vin. — Na željo vpošlje vzorce belega in „moscato rosa“, terana in belega isterskega vina.

Preč. duhovščino še posebej opozarja na svoja naravna pristna vina za uporabo pri daritvi sv. maše.

Herbabny-jev podfosforasto-kisli apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prsi sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več 113 6 za zavijanje. 668 20—14

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi ime ti, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosforasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo cenno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“ VII/1, Kaiserstrasse 78 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne boleti itd. ter je vporabno notranje in zunanje.

V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedine pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštno postaje 4 krome, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krome 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20—3 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-6

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

Glavni dobitek **75.000 kron** v gotovini z 20% odbitkom. Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Št. 4571.

Razpis služb.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je razpisano mesto knjigovodstvenega oficijala s prejemki V., eventuv. knjigovodstvenega asistenta s prejemki VI. činovnega razreda, in pa mesto pisarniškega praktikanta z letnim adjutom 480 gld.

Prosilci za jedno prvih dveh mest morajo se izkazati, da so izvršili srednjo šolo ter napravili izpita iz državnega računarstva in blagajniške stroke; prosilci za tretje mesto morajo pa dokazati splošno usposobljenost.

Pravilno opremljene prošnje je predpisanim potom najpozneje

do 28. februvarija letos

vložiti pri podpisanem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane, dne 23. januarija 1897.

Najboljši fabrikat!

I. kranjski laneno-oljniati firnež.

I. kranjsko čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104—13

Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Stanarinske knjizice za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se kama po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Kdor čipek potrebuje za cerkev

piše naj pred nakupom po vzorec 688 12-7

Teod. Günther-ju v Gottesgab (Češko).

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomaževo moko

je najbolje učinkujoče in najcenejše fosfornokisló gnojilo.

Da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28—100 odstotkov fine moke, se jamči.

Za vse vrste zemljine prsti.

Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, okopalne in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavke nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate. Jedva nedostajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago. Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo 56 36—4

prodajališču fosfatne moke

čeških tovarn za Tomaževo moko v Pragi

Mariengasse 11.

Dunajska borza.

Dne 17. februvarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 40
Avstrijska zlata renta 4%	123 40
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 15
Ogerska zlata renta 4%	121 85
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 30
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	949 —
Kreditne delnice, 160 gld.	363 25
London vista	119 95
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 72
20 mark	11 74
20 frankov (napoleonodor)	9 52
Italijanski bankovci	45 15
C. kr. cekini	5 68

Dne 16. februvarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 —
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 —
Tisine srečke 4%, 100 gld.	188 75
Dunavske vranjavne srečke 5%	127 75
Dunavsko vranjavno posojilo l. 1878	108 25
Posojilo goriskega mesta	112 —
4% kranjsko deželno posojilo	99 25
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 90
Prijoritete obveznice državne železnice	226 —
južne železnice 3%	174 25
južne železnice 5%	128 —
dolenjskih železnic 4%	99 50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 —
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 75
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 50
Salmove srečke, 40 gld.	71 —
St. Genois srečke, 40 gld.	73 50
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 —
Ljubljanske srečke	22 —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 75
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3420 —
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	408 —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	86 50
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	160 —
Montanska družba avstr. plan.	83 20
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158 —
Papirnih rubljev 100	127 —

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Savarovanje za zube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.